

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **P. G.**
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 102671/2022, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Městského úřadu Bruntál (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 28. 6. 2022, č. j. MUBR/50048-22/map, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k), písm. i) bodu 1. a písm. i) bodu 2. zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 19. 12. 2021 v 11:39 hod. na místní komunikaci u samoobslužné myčky v obci Bruntál, na ulici Staroměstská 1, jako řidič motorového vozidla identifikovaného ve výroku správního rozhodnutí i) způsobil dopravní nehodu, neboť z blíže nezjištěných důvodů zvoleným způsobem jízdy při couvání

narazil svou levou zadní částí vozidla do plechového opláštění nosného sloupu konstrukce automyčky, následkem čehož došlo k jejímu poškození a tímto svým zaviněným nedbalostním jednáním porušil povinnost řidiče podle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, ii) dále neprodleně po dopravní nehodě nezastavil vozidlo a tímto svým úmyslným jednáním porušil povinnost řidiče podle § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, iii) neohlásil neprodleně dopravní nehodu policistovi v případě, kdy došlo ke škodě na majetku třetí osoby, přičemž tímto svým zaviněným úmyslným jednáním porušil povinnosti řidiče podle § 47 odst. 3 písm. b), § 47 odst. 4 písm. b) a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a iv) užil vozidlo, které nesplňuje technické podmínky k provozu vozidel na pozemních komunikacích, kdy u předmětného vozidla propadla technická kontrola, jejíž platnost vypršela k 8. 1. 2021, čímž v úmyslném zavinění porušil povinnosti řidiče podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, v návaznosti na § 36 odst. 1 písm. c), § 37 odst. 1 písm. c) a § 38 odst. 1 písm. a) zákona číslo 56/2001 Sb. Za uvedené přestupky uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu ve výši 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení. O odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového orgánu rozhodl žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (napadené rozhodnutí) tak, že změnil text čtvrtého výroku o formě zavinění (z úmyslu na nedbalost) a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Napadené rozhodnutí bylo žalovanému doručeno 12. 9. 2022.

2. Dne 4. 10. 2022 podal žalobce proti (napadenému) rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítal, že správní orgán nepostupoval v souladu s právními předpisy a znemožnil mu možnosti procesní obrany. Žalobce v žalobě současně navrhoval zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2022, č. j. MSK 121300/2022. O tomto návrhu bude rozhodováno samostatným usnesením.
3. Podáním předaným k poštovní přepravě dne 26. 10. 2022 (tedy ve lhůtě pro podání žaloby a rozšiřování žalobních bodů) žalobce namítl, že se nemohlo jednat o dopravní nehodu, protože předmětné místo není účelovou pozemní komunikací. Žalobce dále namítl nedostatek „pasivní legitimace“, protože nebyl ztotožněn jako řidič předmětného vozidla v době, kdy mělo k dopravní nehodě ve spojení s poškozením sloupu dojít. Podle žalobce nebylo v řízení prokázáno, že vozidlo řídil právě on. Správním orgánům dále vytkl, že neprovedly důkaz výpisem z katastru nemovitostí, kterým hodlal prokazovat, že se nejednalo o pozemní komunikaci, ale o komunikaci vedenou jako travnatá plocha. V neprovedení tohoto důkazu spatřuje libovůli správního orgánu, který navíc v odůvodnění rozhodnutí přesvědčivě nezdůvodnil, proč jej nepřipouští a neprovede. Jednalo se navíc o důkaz listinný, „kterým by v rámci správního řízení nebylo ničeho zmařeno ani utrpěno, a to jak po stránce protahování správního řízení či jakékoliv jiné.“ Žalobce rovněž nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že správní orgán prvního stupně není povinen uvádět ve výroku identifikaci poškozeného a výši škody.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám ohledně místa spáchání přestupku žalovaný uvedl, že se nepochybně jedná o pozemní komunikaci, což v napadeném rozhodnutí dostatečně objasnil. Skutečnost, jakým způsobem je konkrétní pozemek evidován v katastru nemovitostí, nemá na takové posouzení žádný vliv, proto bylo provedení důkazu výpisem z katastru nemovitostí nadbytečné. Žalobce podle žalovaného nepřednáší žádné protiargumenty, pouze bez dalšího konstatuje, že dané místo není pozemní komunikací. Jednání, které je žalobci kladeno za vinu, je přestupkem podle zákona o

provozu na pozemních komunikacích, neboť k němu došlo na pozemní komunikaci. K namítané nicotnosti žalovaný uvedl, že rozhodnutí netrpí žádnými takovými vadami, jež by je činily nicotným, vydal je správní orgán věcně i místně příslušný, obsahuje výrok, odůvodnění i poučení, je v něm řádně identifikován účastník řízení jakožto fyzická osoba. Nesouhlas žalobce se skutkovými zjištěními nebo jejich právním hodnocením nezakládá nicotnost rozhodnutí. Pokud jde o osobu řidiče, tak skutečnost, že vozidlo v době spáchání přestupku řídil žalobce, je podle žalovaného prokázána úředním záznamem o podání vysvětlení žalobce, který žalobce vlastnoručně podepsal, ve spojení s videozáznamem, na kterém je přestupkové jednání zachyceno. Žalobce při podání vysvětlení výslovně uvedl, že dne 19. 12. 2021 kolem 11:25 hodin přijel s předmětným vozidlem do myčky, kde vozidlo umyl, poté vycouval a odjel. Současně uvedl další podrobnosti k věci, vyjadřoval se k osobám spolujezdců ve vozidle, k osobě majitele myčky atd. Ve spojení s videozáznamem z kamery nacházející se na předmětné myčce, na kterém je v tomtéž čase zachyceno totéž vozidlo a u něj muž, který vozidlo umývá, není pochyb o tom, že přestupku se dopustil právě žalobce. Žalobce dokonce ani nyní netvrdí, že vozidlo neřídil, že se v daném čase na místě nenacházel, že vozidlo řídil někdo jiný a kdo apod. Vzhledem ke všem těmto okolnostem považuje žalovaný žalobní námitky zpochybňující totožnost řidiče za zcela účelové.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu. Podává se z něj, že ke spornému přestupkovému jednání mělo dojít dne 19. 11. 2021, v 11:39, kdy měl řidič vozidla tov. zn. Ford Mondeo v Bruntále při ulici Staroměstská 1 na samoobslužné myčce při couvání od vysavače narazit zadní částí vozu do plechového opláštění nosného sloupu a následně z místa nehody ujel, aniž by věc nahlásil na PČR. Podle oznámení přestupku (adresovaného policejním orgánem správnímu orgánu prvního stupně) žalobce k dopravní nehodě uvedl, že v prostoru myčky byl, couval zde, ale není si vědom toho, že by do něčeho narazil. Součástí dokumentů postoupených správnímu orgánu prvního stupně je také „úřední záznam o podání vysvětlení“ podepsaný žalobcem, podle kterého žalobce uvedl, že dne 19. 12. 2021, kolem 11:25 hod, přijel v Bruntále do myčky na ulici Staroměstská, kde chtěl umýt vozidlo a poté i vysát, ale vysavač byl pokazený. Proto od vysavače vycouval a odjel z myčky. Není si vědom toho, že by při jízdě v prostoru myčky do něčeho narazil. Majitele myčky osobně zná, pokud by mu způsobil škodu na myčce, sám by ho informoval. Ve vozidle byly osoby ve vztahu k němu blízké, které nechce jmenovat. Správní orgán prvního stupně nařídil na 16. 3. 2022 ústní jednání, ke kterému předvolal žalobce, který se však k ústnímu jednání nedostavil. Následně vydal správní orgán prvního stupně dne 16. 3. 2022 příkaz o vině žalobce, proti kterému podal žalobce „odvolání“, ve kterém namítal, že se jednání nemohl zúčastnit z důvodu podezření onemocnění na COVID. Dále uvedl, že ve věci má zásadní informace, které prokazují, že zmíněný přestupek nespáchal. Správní orgán prvního stupně vyhodnotil podání žalobce jako opožděný odpor, ale žalovaný ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 2. 4. 2022, č.j. MSK 50540/2022, příkaz ze dne 16. 3. 2022 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně. Správní orgán prvního stupně nařídil opět ústní jednání na 21. 6. 2022, ke kterému předvolal žalobce, který se k jednání nedostavil. Správní orgán prvního stupně jednal dne 21. 6. 2022 v nepřítomnosti žalobce a rozhodl o vině žalobce, jak shora uvedeno. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce

včasné odvolání a požádal o poskytnutí 14denní lhůty k jeho doplnění a odůvodnění a téhož dne se dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně a byla mu předána kopie spisu. Usnesením ze dne 12. 7. 2022 poskytl správní orgán prvního stupně žalobci lhůtu k odstranění vad odvolání v délce 5 dnů ode dne doručení usnesení. Proti usnesení podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 121300/2022, ze dne 12. 9. 2022 zamítl a napadené usnesení potvrdil. V mezidobí žalobce odvolání doplnil a namítal mimo jiné, že se skutek nestal na pozemní komunikaci a k důkazu navrhoval výpis z katastru nemovitostí. O odvolání žalobce proti meritornímu prvostupňovému rozhodnutí ze dne 28. 6. 2022 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím shora uvedeným způsobem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k otázce místa přestupku uvedl, že předmětná komunikace u samoobslužné myčky je evidentně veřejně přístupnou účelovou komunikací a jedná se tedy o pozemní komunikaci s tím, že pro určení, zda se jedná o pozemní komunikaci a případně o jakou, je rozhodující faktický stav.

7. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí o vině žalobce (resp. potvrzující odvolací rozhodnutí) za přestupky, kterých se měl dopustit při couvání v prostorách automyčky v Bruntále, na ulici Staroměstská, kdy měl narazit do plechového opláštění nosného sloupu konstrukce automyčky. Kromě samotného způsobení dopravní nehody byl žalobce uznán vinným také z toho, že z místa nehody odjel, neoznámil věc policii a jeho vozidlo nesplňovalo podmínky technické způsobilosti.
8. Krajský soud předně uvádí, že v napadeném rozhodnutí ani v postupu žalovaného předcházejícím jeho vydání neshledal žádné vady, které by měly za následek nezákonnost nebo dokonce nicotnost napadeného rozhodnutí. Žalobce ostatně žádné takové vady konkrétně nespecifikoval. Krajský soud se proto omezuje na konstatování, že obě správní rozhodnutí (prvostupňové a napadené) vydaly věcně příslušné správní orgány, rozhodnutí splňují náležitosti přestupkového rozhodnutí vyplývající z § 68 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 93 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a jsou řádně odůvodněna. Krajský soud ani neshledal, že by ve správním řízení došlo k porušení procesních práv žalobce způsobem, který by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. K žádnému zásahu do práv žalobce nedošlo ani v souvislosti s poskytnutím 5denní lhůty k doplnění odvolání o povinné náležitosti. Pokud žalobce hodlal podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o přestupku, bylo jeho procesní povinností podat takové odvolání se všemi povinnými náležitostmi podle § 82 odst. 2 správního řádu, včetně údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo (odvolací důvod). Pokud žalobce tuto procesní povinnost nesplnil a podal odvolání tzv. blanketní, tj. bez odvolacího důvodu, bylo procesní povinností správního orgánu prvního stupně žalobce na chybějící náležitosti upozornit a vyzvat jej k jejich doplnění, což správní orgán prvního stupně učinil. Lhůta 5 dnů, kterou žalobci za tím účelem poskytl, se krajskému soudu nejeví jako nepřiměřená, a ke zkrácení práv žalobce nedošlo. Nadto žalobce odvolání doplnil a jeho doplněné odvolací námitky byly žalovaným projednány. Podstatné v tomto směru však je, že žalobce v žalobě netvrdil, v čem konkrétně mu lhůta poskytnutá správním orgánem bránila ve výkonu práv nebo z jakých jiných důvodů má její délka vliv na nezákonnost konečného (napadeného) rozhodnutí.
9. Nosná žalobní námitka se týká právní povahy místa přestupku, konkrétně že k předmětnému skutku nedošlo podle žalobce na pozemní komunikaci a nemohlo se proto

jednat o dopravní nehodu tak, jak ji definuje zákon o silničním provozu. Své tvrzení hodlal žalobce prokazovat výpisem z katastru nemovitostí. K této námitce krajský soud předně uvádí, že žalobce obsahově shodnou námitku uplatňoval již v odvolání a žalovaný se s ní vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz strana 10). Žalobce svou námitku v žalobě zopakoval, aniž by v žalobě reagoval na způsob, jakým se s ní vypořádal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, což již do značné míry předurčuje způsob, jakým se jeho žalobním bodem může zabývat krajský soud. Pro soudní přezkum správních rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. totiž platí, že argumentaci předestřenou v žalobě je třeba vztahovat primárně k napadenému rozhodnutí. Krajský soud nadto dodává, že se závěry žalovaného zcela souhlasí. Pro posouzení, zda příslušná komunikace (cesta) má povahu pozemní komunikace, není vskutku podstatné, jak je daná část pozemku evidovaná v katastru nemovitostí, ale rozhodující je její faktický stav z hlediska kritérií vymezených v zákoně číslo 13/1997 Sb. Navržený důkaz výpisem z katastru nemovitostí byl tedy za těchto okolností nadbytečný, posuzovaná skutečnost jím nemohla být prokázána a žalovaný nepochybil, pokud jej neprovedl. Za dostatečně podložený považuje krajský soud také závěr žalovaného, že se s ohledem na faktický stav na místě samém jednalo právě o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Povahu komunikace byl přitom žalovaný oprávněn vyřešit jako předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu. Proti způsobu posouzení této předběžné otázky (právní povahy příslušné komunikace) sice mohl žalobce brojit v řízení před soudem a namítat, že příslušná část vozovky nesplňovala některá z kritérií vymezených v § 2 až § 7 zákona o pozemních komunikacích, žalobce však neuvedl nic, čím by shora uvedený závěr žalovaného relevantně zpochybnil.

10. Pokud jde o povinné náležitosti výrokové části rozhodnutí o přestupku, tak ty vyplývají jednak ze správního řádu (pokud jde o obecné náležitosti výrokové části správních rozhodnutí) a speciálně pak z § 93 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb. Z hlediska žalobních námitek je podstatná zejména náležitost uvedená pod písm. a) - „popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.“ Je nepochybné, že řádně formulovaný výrok je nezastupitelnou částí přestupkového rozhodnutí, protože toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byly přestupci uloženy. V zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku popsán dostatečně určitě, aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. Co do rozsahu uváděných skutečností je pak určující především skutková podstata příslušného přestupku, kterého se měl žalobce svým jednáním dopustit tak, aby bylo zřejmé, zda byly naplněny všechny její znaky. V nyní posuzované věci žalobce správním orgánům vytýká, že v rozhodnutí není uvedena výše způsobené škody a není identifikován poškozený majitel. Údaje o poškozeném a o výši způsobené škody však nepatří mezi povinné náležitosti žádného z přestupků, za jejichž spáchání byl žalobce uznán v přezkoumávaném přestupkovém řízení vinný, a to ani v případě prvního skutku. V něm je žalobci vykáno porušení povinnosti stanovené v § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy povinnosti řidiče chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Pro závěr o porušení shora citované povinnosti není vskutku právně významná identifikace poškozeného a vyčíslení výše škody, přičemž absence těchto údajů nemá vliv na řádnou a nezaměnitelnou identifikaci skutku ve výroku rozhodnutí.

11. K žalobní námitce v bodě VII. doplnění žaloby ze dne 26. 10. 2022 krajský soud uvádí, že v průběhu správního řízení nebylo zpochybňováno, že žalobce automobil v rozhodné době řídil. Žalobce to sám uvedl při podání vysvětlení dne 7. 1. 2022, při kterém popíral dopravní nehodu, nikoliv však, že by automobil řídil (viz žalobcem podepsaný úřední záznam o podání vysvětlení) a v průběhu správního řízení nevyšlo najevo nic, co by přítomnost žalobce na místě coby řidiče zpochybňovalo. Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na videozáznam z kamerového systému umístěného na myčce, který je součástí spisu s tím, že spáchání přestupků je tímto důkazem (ve spojení s dalšími důkazy, včetně úředního záznamu o podaném vysvětlení žalobce) jednoznačně prokázáno. V řízení o soudním přezkumu přestupkového rozhodnutí sice není vyloučeno, aby žalobce až v žalobě přišel se zcela novou obhajobou, musí se však jednat o tvrzení a důkazy, které jsou způsobilé vyvrátit dosavadní skutkové a právní závěry správního orgánu. Takovou kvalitu žalobní bod VII. nemá, neboť žalobce v něm pouze namítá, že nebyl prokazatelně ztotožněn jako řidič vozidla, aniž by přednesl vlastní skutkovou verzi, kterou by bylo možné přezkoumat a porovnat s podklady, ze kterých vycházely správní orgány. Krajskému soudu proto nezbývá než dodat, že závěr správních orgánů, podle kterých to byl právě žalobce, který automobil řídil a způsobil předmětnou dopravní nehodu, má oporu ve spise (zejména ve videozáznamu a vysvětlení žalobce ze dne 7. 1. 2022). Také v této části je proto žaloba nedůvodná.
12. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo; žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 31. července 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce

20 A 10/2022-89

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **P. G.**

zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 102671/2022 a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 121300/2022, ve věci přestupku doplňujícím usnesením k rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2023, č. j. 20 A 10/2022-86

takto:

I. Žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 121300/2022 se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 4. 10. 2022 ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu, ve které se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2022, č. j. MSK 102671/2022. O žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 31. 7. 2023.
2. Jak krajský soud dodatečně zjistil, tak žalobce se v žalobě domáhal také zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 121300/2022, kterým žalovaný v rámci totožného správního řízení (zakončeného napadeným rozhodnutím č. j. MSK 102671/2022) zamítl odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Bruntál ze dne 28. 6. 2022 o poskytnutí lhůty k doplnění odvolání proti meritornímu rozhodnutí o přestupku v délce 5 dnů.
3. Krajský soud po posouzení věci dospěl k závěru, že rozhodnutí ze dne 12. 9. 2022, č. j. MSK 121300/2022 má povahu toliko rozhodnutí o vedení řízení před správním orgánem, které je ve smyslu § 70 písm. c) zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též jen „s. ř. s.“) ze soudního přezkumu vyloučeno a žaloba proti němu tudíž není § 68 písm. e) s. ř. s. přípustná.
4. Krajský soud proto s využitím přiměřené aplikace občanského soudního řádu (§ 64 s. ř. s.) postupoval podle § 166 odst. 1 o. s. ř. a vydal doplňující usnesení (§ 166 odst. 2 o. s. ř.), jímž podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako nepřipustnou žalobu v části, ve které směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. září 2022, č. j. MSK 121300/2022.
5. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 27. září 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce